

‘Ik werk graag met absurd- en onwaarschijnlijkheden’

Frank Willems (1987) maakt werk met een mix van urbanart, popart en neo-expressionisme. Zijn werk is speels en soms vind je zelfs verborgen boodschappen in zijn werk.

Tekst: Birgit Barten

Frank Willems is een Bosschenaar in hart en nieren en zijn atelier zit dan ook in Den Bosch. Zijn werk zie je op veel plekken in de stad. Van de Tramkade tot op vuilniscontainers bij het Kapelaan Koopmansplein. In zijn atelier staan zijn werken verticaal en in de hoogte gestapeld. Het atelier staat bomvol met werken en lopende projecten. Aan de muur zie je verschillend werk van hem, maar ook de ‘monkeys’ waar hij veel mee werkt. “Als je dieren maakt, schop je ook niemand tegen de schenen. Het is een grappig en soms ondeugend aapje. Door vaak dieren te maken in mijn werk ben ik vrijer in het doen en laten omdat ik daar geen individuen of groepen mee beledig. Iets wat ik ook niet graag doe. Behalve sommige politieke leiders “

Na een ondernemersopleiding op het Koning Willem I College in Den Bosch ging Frank werken. “Ik vond het wel mooi geweest met die kantoorbaan en ik ben gaan reizen. Eenmaal terug had ik al helemaal geen zin meer in mijn baan. Altijd dezelfde mensen en altijd dezelfde gesprekken over wat er op tv is geweest. Op reis had ik een Zweeds meisje leren kennen en zo belandde ik in Zweden.” Daar studeerde hij Shoe Design en daar kreeg hij kunstvakken. “Vanuit die vakken ben ik me meer gaan oriënteren op kunst. Thuis ging ik tekenen, schilderen en uitbeelden. Eenmaal terug in Nederland ben ik daarmee doorgegaan.”

Waardering

Terwijl Frank bezig was met tekenen en schilderen, werkte hij daarnaast nog parttime. Toen brak in Den Bosch het Jeroen Boschjaar aan en werd de kunstenaar geselecteerd om te exposeren tijdens de Bosch Open Expo. “Dat ik werd geselecteerd, gaf me een enorme boost. Ik was nog maar kort bezig. Dat was een motivatie om door te zetten. Het is een lange en soms moeizame weg, maar ik heb plezier en het wordt steeds leuker”, blikt Frank terug.

Exposities in binnen- en buitenland

Inmiddels heeft de Bossche kunstenaar al heel wat exposities en onderscheidingen op zijn naam staan. Zo is er in Berlijn een doorlopende expositie van zijn werk, maar in Amsterdam is zijn werk ook regelmatig te zien. Bij een online gallery is hij al vier jaar op rij de ‘most viewed artist’ en in 2023 zelfs een ‘bestseller’. Ook werd hij tweemaal geselecteerd voor de tweede ronde van de Koninklijke Prijs Amsterdam (2016 & 2018). Zo gaat de lijst door. Frank vertelt dat zijn stijl vrijwel hetzelfde is gebleven door de jaren heen. “Ik ontwikkel me wel, ik pas nu andere technieken toe dan toen ik begon. Maar wanneer je een werk van vroeg ziet of nu, zie je altijd duidelijk dat het een werk van mij is. Ik heb wel echt een eigen stijl gecreëerd. Ik vind het leuk om nieuwe dingen te proberen en dat zal altijd zo blijven. Ik vind het heel saai om altijd dezelfde dingen te doen.”

“Mijn werk is een mix tussen urbanart, popart en neo-expressionisme.” Een kunstenaar waar hij tegenop kijkt? Dat is bijvoorbeeld Basquiat. “Ik werk graag met absurditeiten, of onwaarschijnlijkheden. Dingen die in het nieuws komen of iets dat ik hoor in gesprekken. Mijn werk representeert niet per se mijn mening, soms hoor ik dingen die ik interessant vind. Dat kan op televisie zijn, maar ook in gesprekken om me heen. Ik probeer heel veel humor en ironie in mijn werk te stoppen. Seks is ook iets wat je terugvindt in mijn werk.”

Openheid over prijzen

Het is vaak gissen naar wat je betaalt voor een kunstwerk, maar dat is bij de werken van Frank Willems niet zo. Op zijn website staat overal een prijs bij vernoemd. Dat is om de afstand te verkleinen legt hij uit. “Het is een keuze die je als kunstenaar maakt. Ik denk dat de stap groter is om iets te kopen als je geen prijzen vermeldt. Mensen willen altijd weten hoeveel iets kost en dat snap ik. Ga je een winkel in waar vijf kledingstukken hangen zonder prijskaartjes? Dan weet je dat het heel duur is. Als je werken hebt die voor iedere portemonnee te betalen zijn, waarom zou je daar niet open over zijn?”

Verborgene boodschappen

“Af en toe verwerk ik verborgen boodschappen in mijn werken. Het is heel leuk om met UV-verf te spelen. Het geeft een verrassingseffect dat mensen leuk vinden. Ik vind het zelf ook grappig. Je moet ook niet alles met deze verf willen maken, dan zit je ook de hele dag in het donker te werken”, lacht hij. Die speelsheid is heel belangrijk vertelt de kunstenaar. “Af en toe vind ik het leuk als iets interactief is en mensen bij een werk te betrekken. Geef mensen een blacklight en ze gaan veel beter kijken naar een werk. Dat is het leuke aan hoe dingen werken. Soms werk ik met spiegeltjes, dat heeft ook een leuk effect”, vertelt Frank terwijl hij naar een werk naast hem wijst. “Zie bijvoorbeeld dit werk. Het was ooit een plastic tuintafel, nu zie je daar een anus, waar eerder ooit een parasol instak. Daarin zit nu een spiegeltje. Er staat ‘take a look in my arse’, en dan zie je jezelf.”

Frank loopt wat verder zijn atelier in en laat zien hoe hij de toeschouwer bij zijn werken probeert te betrekken. Er staat een vierkante bak met daarin een papierversnipperaar. Ernaast hangt een bakje met ‘put out’ en kaartjes met Putin daarom afgebeeld. De ene kant geel, de andere blauw. Daarnaast staat de versnipperaar met ‘put in’ erop. ‘You can shred a country, but it will fall back together’. “Meestal gaat mijn werk niet per se over politiek. Daar word je denk ik niet zo vrolijk van. Het is de huidige tijdsgeest die ik probeer te vangen. Ik hou me ermee bezig en in dit werk is toevallig wel politiek.”

Gebruikte materialen

Frank werkt graag met gebruikte materialen, het liefst hout. Vaak komt het van oude kasten, dat soort dingen. “Deze materialen zorgen voor een rauwe ondergrond, dat combineer ik de felle kleuren en teksten in mijn werk. Door woorden door te strepen en de E om te draaien wek ik meer nieuwsgierigheid op bij mensen die daardoor ook aandachtiger mijn werk bekijken.”

